

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638268976/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Tilbøjelighed for unge Damer, hvis Vinduer de gik forbi paa Vejen til Skolen — da begyndte ogsaa Christian at betragte den smukke, lille Margrethe med andre Øjne end hidtil. I en fortrolig Time tilstod han for sin bedste Ven, der var i Kost hos en Bundtmager og leed af ulykkelig Kjærlighed til dennes rødkindede og rødhaandede Datter, at ogsaa han paa sin Side vidste, hvad Kjærlighed var, og leed Skinsygens Kvaler for en ung Soraners Skyld, en Søn af en i Stiftelsen boende Præsteeenke, der var meget farlig paa Grund af sin blaa Uniform med Fønixknapperne, og om hvem Margrethe engang havde sagt, at han lignede Carl af Rise. Ja, en Dag i Sommerferien, da han havde en til Vished grændsende Formodning om, at denne og Margrethe havde kysset hinanden i Ribsbuskene, tænkte han endog for Alvor paa at slaaes med Drengen og blev strax samme Aften Digter, idet han forfattede et længere Kvad om en Ungersvend, der havde mistet Fader, Moder, Søster og Broder, og stod ganske alene i Verden, indtil han i Skoven mødte den dejligste Rose, hvilket Møde i høj Grad forbedrede hans sjælelige Tilstand, indtil det viste sig, at samme Rose en Aften i Maaneskin besveg hans trofaste Hjerter under Bøgenes Kroner, hvilket atter havde til Følge, at Alt omkring ham blev sort og mørkt, og Døden nærmede sig.

Denne Udgydelse renskrev han paa et Stykke fiint Brevspapir, gjemte det nederst i sin Skuffe og tog i en ny fortrolig Time det bestemte Løfte, at Bundtmagerens Kostgænger, hvis Christian døde, skulde indfinde sig hos hans Forældre, forlange Nøglen til hans Kommode og brænde dette Papir uden at læse det.

Hans Tanker gik fra Drengesaarene til Tiden, da han blev Student. Han mindedes, hvor uendeligt eensom han i Begyndelsen følte sig i det nye Liv, dette nye Liv, der dengang forekom ham saa stort. Hans Tanker søgte da med Veemod hjem til den stille Kapitelgaard med dens bekjendte Ansigter, men det fejlede aldrig, at de da særligt dvælede ved en ung Pige, halvt Barn endnu, men allerede saa smuk — og naar i Studenteforeningen ved de lystige Sold Stemmningen pludselig fik et heelt andet Anstrøg, medens de unge Studenter begejstret og længselsfuldt sang: »Sparsomt i Norden vi Blomsterne finde«.